

भावो मित्रः यथा जलस्यार्द्धस्वच्छता । कर्म्मोदये सति भवन्
 भाव औदयिकः । कर्म्मोपशमाद्यनपेक्षः सहजो भाव-
 च्चेतनत्वादिः पारिणामिकः । तदेतत् सत्त्वं यथासम्भवं
 भव्यस्याभव्यस्य वा जीवस्य तत्त्वं स्वरूपमिति सूत्रार्थः ।
 तदुक्तम् स्वरूपसम्बन्धने “ज्ञानाद् भिन्नो नचाभिन्नो भिन्ना-
 भिन्नः कथञ्चन। ज्ञानं पूर्वापरीभूतं सोऽयमात्मेति कौर्मितः”
 इति ॥ ननु भेदाभेदयोः परस्परपरिहारेणावस्थानादन्य-
 तरस्यैवावास्तवत्वादुभयात्मकत्वमयुक्तमिति चेत्तदयुक्तं बाधे
 प्रमाणाभावात् अनुपलम्भो हि बाधकं प्रमाणं न सोऽस्ति
 समस्तेषु वस्तुष्वनेकरसात्मकत्वस्य स्याद्वादिनो मते सुप्रसिद्ध-
 त्वादित्यलम् । अपरे पुनर्जीवाजीवयोरपरं प्रपञ्चमाचक्षते
 जीवाकाशधर्म्माधर्म्मपुद्गलास्तिकायभेदान् । एतेषु पञ्चसु
 तत्त्वेषु कालत्रयसम्बन्धितया स्थितिव्यपदेशः अनेकप्रदेशत्वेन
 शरीरवत् कायव्यपदेशः । तत्र जीवा द्विविधाः संसारिणोऽस-
 क्ताश्च । भवाद् भवान्तरप्राप्तिमन्तः संसारिणः । ते च द्वि-
 विधाः समनस्काऽसमनस्काश्च तत्र संज्ञिनः समनस्काः
 शिक्षाक्रियाकलापग्रहणरूपा संज्ञा तद्विधुरास्त्वसनस्काः ।
 ते चामनस्का द्विविधाः त्वस्यस्वावरभेदात् तत्र हीन्द्रियादयः
 शृङ्गगण्डोलकप्रभृतयश्चतुर्विधास्तथाः पृथिव्यप्तेजोवायु-
 वनस्पतयः स्थावराः । तत्र मार्गगतधूलिः पृथिवी
 द्रवकादिः पृथिवीकायः पृथिवीकायत्वेन येन गृहीता स
 पृथिवीकायकः पृथिवी कायत्वेत यो गृहीष्यति स पृथि-
 वीजीवः । एवमबादिष्वपि भेदचतुष्टयं योज्यम् । तत्र
 पृथिव्यादिकायत्वेन गृहीतवन्तो गृहीष्यन्तश्च स्थावरा
 गृह्यन्ते न पृथिव्यादिपृथिवीकायादयः तेषां जीवत्वात् ।
 ते च स्थावराः स्वर्गनैकेन्द्रियाश्च । भवान्तरप्राप्तिविधुरासुक्ताः
 धर्म्माधर्म्माकाशास्तिकायास्ते एकत्वशालिनो निष्क्रियाश्च
 द्रव्यस्य देशान्तरप्राप्तिहेतवः । तत्र धर्म्माधर्म्मा प्रसिद्धौ
 आलोक्येनाविच्छेदे नभसि लोकाकाशपदवेदनीये सर्व्वताव-
 स्थितिगतिस्थित्युपपन्नो धर्म्माधर्म्मायोरुपकारः अतएव
 धर्म्मास्तिकायः प्रवृत्त्यनुभेयः अधर्म्मास्तिकायः स्थित्यनुभेयः
 अन्यवस्तुप्रदेशमध्येऽन्यस्य वस्तुनः प्रवेशोऽवगाहः तदाकाश-
 क्त्यम् । स्वर्गसवर्णवन्तः पुद्गलाः ते च द्विविधाः अणवः
 स्कन्धाश्च भोक्तृमशक्या अणवः द्रव्यकादयः स्कन्धाः ।
 तत्र द्रव्यकादिस्कन्धभेदादस्वादिस्त्वद्यते अणुदिसंघातात्
 द्रव्यकादिरुत्पद्यते क्वचिद्दसंघाताभ्यां स्कन्धोत्पत्तिः ।
 अत एव पूरयन्ति गच्छन्तीति पुद्गलाः । कालस्थानेक-

प्रदेशत्वाभावेनाऽस्तिकायत्वाभावेऽपि द्रव्यत्वमस्ति तस्मिन्
 णयोगात् तदुक्तं गुणपर्यायवद्द्रव्यमिति । द्रव्यान्त्रया
 निर्गुणाः गुणा यथा जीवस्य ज्ञानत्वादिसामान्य-
 रूपाः पुद्गलस्य रूपत्वादिसामान्यस्वभावाः धर्म्माधर्म्मा-
 काशकायानां यथासम्भवं गतिस्थित्यवगाहहेतुत्वादि-
 सामान्यानि गुणाः । तस्य द्रव्यस्योक्तरूपेण भवनस्यत्वादः
 तद्भावः परिणामः पर्यायः इति पर्यायाः यथा “जीवस्य
 घटादिज्ञानसुखहेतुशादयः पुद्गलस्य ऋत्पिण्डघटादयः
 धर्म्मादीनां गत्यादिविशेषाः अतएव षट् द्रव्याणीति
 प्रसिद्धिः । केचन सप्त तत्त्वानीति वर्णयन्ति तदाह जीवा-
 जीवास्रवबन्धसंवरनिर्जरभोक्षास्तत्त्वानीति” । तत्र जीवा-
 जीवौ निरूपितौ आस्रवो निरूप्यते औदारिकादिकायादि
 चलनद्वारेणात्मनश्चलनं योगपदवेदनीयमास्रवः यथा सन्नि-
 लावगाहिद्वारं नद्यास्रवणं कारणत्वादास्रव इति निगद्यते
 तथा योगप्रस्थाडिकथा कर्मास्रवतीति स योग आस्रवः ।
 यथा आर्द्रं वस्त्रं समन्ताद्वा नीतं रेणुजातसुपादत्ते तथा
 कषायजलार्द्रं आत्मा योगानीतं कर्म्म सर्व्वप्रदेशैर्गृह्णाति
 यथा वा निष्टग्नायःपिण्डे जले क्षिप्ते अम्भः समन्ताद्
 गृह्णाति तथा कषायोष्णो जीवो योगानीतं कर्म्म समन्ता-
 दादत्ते । कषति हिनस्यात्मानं कुगतिप्रापणादिति
 कषायः क्रोधो मानो माया लोभश्च । स द्विविधः शुभाशुभ-
 भेदात् तत्राहिंसादिः शुभः काययोगः सत्यमितिहितभाष-
 णादिः शुभो वाग्योगः । तदेतदास्रवभेदप्रभेदजातं
 कायवाङ्मनःकर्म्मयोगः स आस्रवः शुभः पुण्डस्य, अशुभः
 पापत्येत्यादिना सूत्रसन्दर्भेण संसरन्ममभाषि । अपरे
 त्वेवं भेदरे आस्रवयति पुरुषं विषयेष्विन्द्रियप्रवृत्तरा-
 स्रवः, इन्द्रियद्वारा हि पौरुषं ज्योतिर्विषयान् सृष्टृद्रूपा-
 दिज्ञानरूपेण परिणमत इति । मिथ्यादर्शनाविरतिप्रमा-
 दकषायवशाद्योगवशाच्चात्मा सूक्ष्मं कर्म्मत्वावगाहिनामन-
 न्तान्प्रदेशानां पुद्गलानां कर्म्म बन्धयोग्यानामादानसुपञ्जे-
 पणं यत् करोति स बन्धः । तदुक्तं “सकषायत्वाज्जीवः
 कर्म्म भावयोग्यान् पुद्गलानादात्ते स बन्ध” इति । तत्र
 कषायग्रहणं सर्व्वबन्धहेतुपलक्षणार्थम् । बन्धहेतुन् पपाठ
 वाचकार्यः “मिथ्यादर्शनाविरतिप्रमादकषाया बन्धहेतवः”
 इति । मिथ्यादर्शनं द्विविधं मिथ्याकर्म्मोदयात् परोपदेशानपेक्षं
 तत्तन्नाश्रुज्ञानं नैसर्गिककर्म अपरं परोपदेशजम् । पृथि-
 व्यादिषट्कापादानकं षडिन्द्रियासंयमनञ्च अविरतिः ।